

Bemærkning, at der er et Lovforslag, som den højtærede Minister har fremsat, og som absolut ikke bør gaa igennem i Aar, nemlig Retsreformen. Den højtærede Minister ved sikkert, at der i Aar har været nedsat en kejsersk tysk Regeringskommission, bestaaende baade af Lægmand og Jurister af alle Lejre, til at foretage en Undersøgelse af, hvorvidt Lægmandselementet ved Domsafsigelser i Virkeligheden er heldigt just i den Form, som der f. Eks. er givet det i det Lovforslag, Ministeren for saa og saa mungen en Gang har fremlagt paa Tingenes Bord. Samtidig har der i disse Dage været en Kongres i Budapest, hvor det samme Spørgsmaal er blevet behandlet og ny Synspunkter ere komne frem. Nu kan man være konservativ — og det kan være, at Justitsministeren som Jurist er konservativ —, men det vilde dog være en meget stærk Konservatisme at holde paa, at det, der var godt for 33 Aar siden, og de Synspunkter, der den Gang vare gode, ikke nu trænge til en Revision, og naar den preussiske og den ungarske Regering her have givet noget Materiale, som vi kunne høste Gavn af, vilde det være aldeles uforsvarligt for os at gennemføre en Retsreform, inden vi havde gjort os bekendte med disse Resultater, den tyske Retsvidenskabs sidste Ord. I øvrigt foreligger der et Udtog af disse Sager i „Deutsche Juristenzeitung“, som jeg vil henstille til den højtærede Minister at gennemlæse, idet jeg er overbevist om, at han føler det som sin Pligt, naar han har taget Chargen af et Lovforslag som dette, da ogsaa at følge disse Forhold ikke alene i Praksis, men ogsaa i Teori.

Under Justitsministeriets Budget vil jeg, skønt det ikke hører under Budgettet, men fordi det maa formodes, at vedkommende Person hører under Justitsministeren, nævne den ny kongevalgte Landstingsmand. Jeg erindrer, at det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) for et Par Aar siden var meget vred paa min ærede Kollega fra Frederiksberg (Ellinger), fordi han kritiserede Udnævnelsen af en kongevalgt Landstingsmand. Det ærede Medlem for Nakskov havde selvfølgelig Uret. En kongevalgts Udnævnelse er en Regeringshandling, for hvilken Regeringen er ansvarlig, og der ligger ikke nogen Mangel paa Re-

spekt for Hans Majestæt Kongen eller hans Rettigheder i, at man underkaster en saadan Regeringshandling en fair Kritik. Det er paa dette Punkt min Dom, at denne sidste Udnævnelse er ganske stridende mod Grundlovens Aand. Hvis de Herrere kende noget til Forhandlingerne paa den grundlovgivende Rigsdag, der indsatte de kongevalgte, ville de vide, at Meningen med Kongevalgene er at give Regeringen og Hans Majestæt Lejlighed til at fastholde visse dygtige Mænd indenfor Rigsdagen, naar de paa Grund af andre Forhold ellers ikke kunde blive der. Og med al Agtelse for den udmærkede Landstingsmand, der har været omtalt, tror jeg ikke, det tør siges, at han opfylder i nogen som helst Mon de Betingelser, som Grundloven forudsætter, og jeg maa her nævne, at det, at den højtærede Justitsminister, den højtærede Indenrigsminister og den højtærede Konseilspræsident, som jeg maaske særlig maa fremhæve, have villet gaa med til en Ting, som efter mit Skøn er et Brud paa Grundlovens Forudsætninger

Formanden: Jeg tror, at det ærede Medlem bruger for stærke Udtryk i dette Tilfælde.

Birck: Vel. I samme Øjeblik som den højtærede Konseilspræsident f. Eks. med Hensyn til Valgkredsloven viser sig — især under Hensyn til hans Stilling i 1894 — som en meget snæver Fortolker og bogstavtro Mand, som en Mand, der mener, at det i og for sig er grundlovstridigt, at der i dette Øjeblik er 114 Medlemmer og ikke 152 Medlemmer i Folketinget, uagtet det grundlovstridige ikke ligger i Tallet, men i den ulige Fordeling, synes jeg, at der er noget underligt i, at man fra Regeringens Side ved Kongevalget til Landstinget ikke har det rette Blik for Grundlovens Forudsætninger.

Der er en Grund til, hvorfor jeg er bekymret over den kongevalgte Landstingsmands Udnævnelse, og det er den højtærede Landstingsmands private Stilling. Han tilhører nemlig en bestemt Stand, Sagførerstanden, og nu vide højtærede Medlemmer af dette høje Ting, at der i dette Øjeblik i hele den danske Befolkning er en vis Animositet og Mistillid